

Mitjans de transport [7] Nàufrags

Un relat de: [Joan Gausachs i Marí](#)

—...

—... Així que vós també heu naufragat?

—Sí, i ja es mala sort. El primer viatge que faig i patapam una turmenta i a fer punyetes!

—I jo també... Porto ben bé tres dies damunt d'aquesta post i sense menjar.

—El mateix em passa a mi... però jo ja en porto vuit, de dies... no sé pas si podré resistir gaire més.

—I ja que ens hem trobat i hem de viatjar junts, em presentaré. Em dic Lemuel Gulliver, i vós com us dieu?

—Sóc Robinson Crusoe...

—A veure... Un moment... Sembla... sí, sí, sembla que ens acostem a una illa.

—Esperem que si és habitada no ho sigui per gent salvatge.

—Tinguem confiança... a veure si hi trobem encara que sigui un xic de fruita per menjar.

—Tinc els braços que quasi no me'ls noto... faré un últim esforç...

—Ànims, Robinson, no defalleixi a última hora...

—Gràcies pels ànims, Lemuel, però les forces se m'acaben... fa massa dies que no menjo res de res...

—No trigarem gaire a arribar-hi...

—No sé pas si veig visions... però crec que hi ha algú a la platja.

—Sí! Teniu raó.. Hi ha uns quants personatges i sembla que van armats amb llances...

—Què fem? Les forces em manquen...

—Acostem-nos-hi! no podem quedar-nos a l'aigua... Potser amb moviments lents els inspirarem confiança...

—No sé, no sé què pensar... però sí, el que dieu és el millor. Anem-hi!

En aquell moment se sentí una veu, un xic alterada, que els deia:

—No penso tornar-ho a dir. Sortiu de l'aigua d'una vegada! Va, Guillem, va Roger, que el dinar ja és a taula i es refreda!

Escrit el dijous 11 de maig del 2017.

Revisat el dissabte 13 de maig del 2017 per Pilar Campmany i Piqué